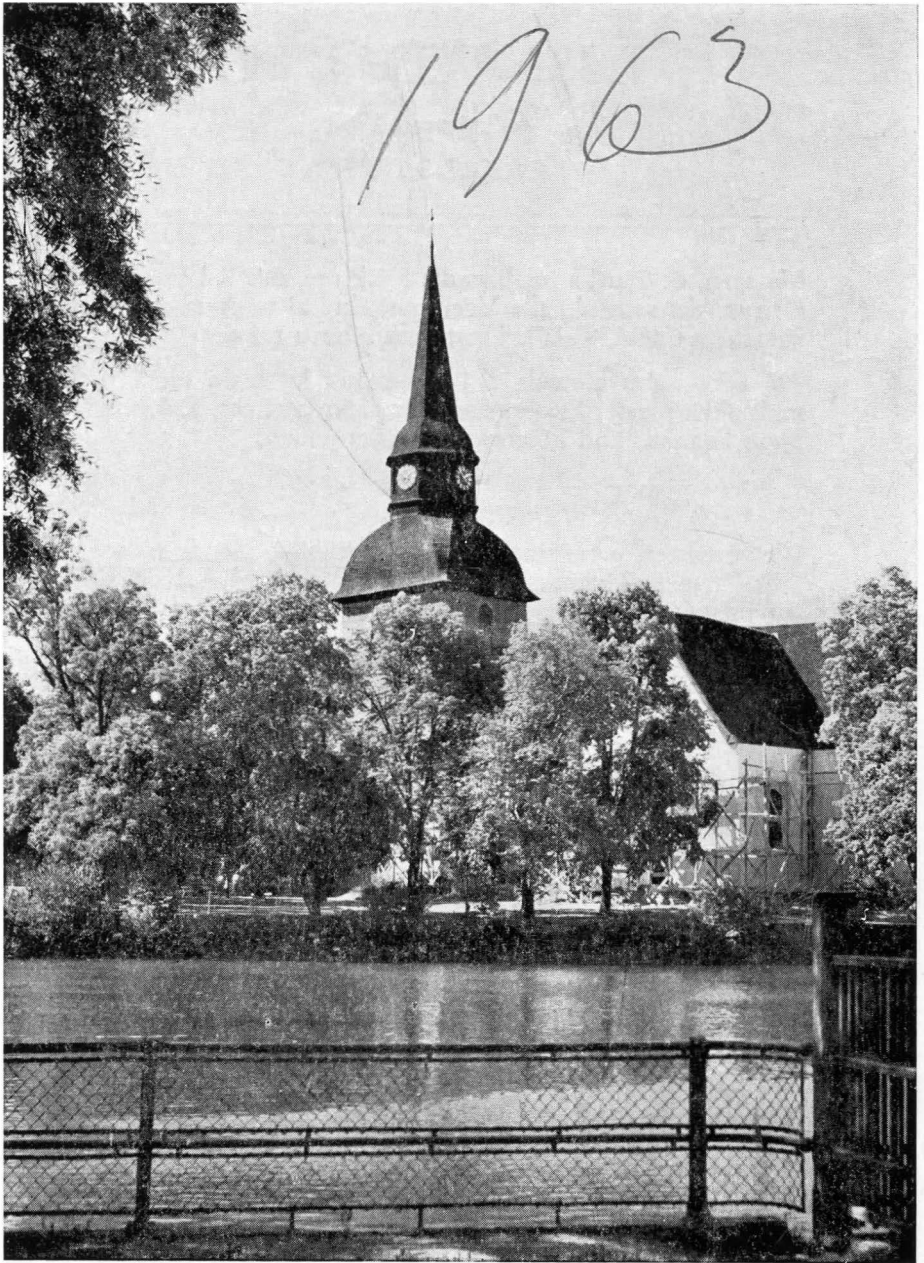

1963

LEERIPÜHA

2. juunil 1963

ESKILSTUNAS

Ma tean, et õnneks tuleb mulle Kõik see, mis iial saadad sa. Ma olen omaks saanud sulle Veel enne, kui ei teadnud ma, Et minu Jumal sina oled, Täis heldust mulle vastu tuled.

Jää ikka minu eluteele Nii õnnes kui ka häda sees, Ja tuleta mull' ikka meele, Et ootamas suur rõõm seal ees, Kui usu võidulippu kannan, End kõigega su omaks annan.

KÕNE

Ülempreester, pane sina Oma rinna kilbisse Nende nimed, keda täna Palvekätel kanname, Armujärje ette toome, Paludes siin seisma jääme: Ülempreester, armuga Meie lapsi pühenda!

Sinule nüüd töotavad Noored hinged ustavust Et nad selle sisse jäävad, Anna, ise õnnistust, Võta sa neid julgustada, Vaimu väes valgustada: Ülempreester, armuga Meie lapsi õnnista!

ÕNNISTAMINE

Küll kannab kindel kalju Issanda kogudust, Tuult, tormi olgu palju, Et karta hukatust. Ei tema alus kõigu Seal kaljupõhja peal, Ei tema kodu liigu Ka tuules, tormis seal.

See kalju – Jeesu sõna ja vereõigus ka, Kes sama eile, täna On oma armuga, Kes Isa sülest tulnud Meil' vaestel' päästijaks Ja alati on olnud Omaste saatijaks.

Ei maha seda risti Vaen murra kalju pealt: Ta seisab tugevasti Just tuules, tormis seal. Ta seisab kõikumata – Ja ristikirik ka; Ta põhi muutumata On ilma otsata.

JUTLUS

Nii kannab püha kalju Issanda kirikut, Ja kuigi vaen nii valju Ta vastu kerkinud, Ta seisab, sest tall' pandud On alus ülevast, Krist Jeesus, kes meil' antud Kui Jumal Jumalast.

TEATED PALVE

Suur Issand, sinu palge ette Me harduses nüüd astume Ja oma elu sinu kätte Me palvetades anname. Oh saada, vägev Isa käsi, Meil' usku, mis ei iial väsi!

Uut vaimu meile, Issand, anna Ja uuenda me südamed; Meid valgusriiki armust kanna, Meil' näita õiget eluteed! Su juures armu, rahu palju, Kes oled päike, kilp ja kalju!

Jää ikka meie eluteele – Me truuks sull' jääme surmani! Vii oma lapsed õnnemaale, Me kuningas sa alati! Meid saada läbi rõõmu valu, Sa meie päike, õnn ja elu!

PIHT ARMULAUD ÖNNISTAMINE

Ole ustav surmani, Siis sull' Issand krooni annab. Võitlusest ta viimati Rahumaale siis su kannab. Ära väsi iialgi, Ole ustav surmani!

Ole ustav surmani! Kui su rist sul rängaks läheb, Heida palves põlvili, Küll su hing siis abi näeb. Päästja ette valu vii, Ole ustav surmani!

Ole ustav surmani. Maine teekond lõpeb pea. Isa rinnal vaikselt Siis sa puhkad, seal sul hea, seal sa õnnis alati. Ole ustav surmani.

Õnnistatakse

1. Kohala, Anne
2. Kruusma, Leena
3. Kuutmann, Malle
4. Reinart, Maie

1. Aasma, Tiit
2. Kivi, Arnold
3. Kuutmann, Agu
4. Pärnaste, Kalev
5. Siim, Mär
6. Veertee, Koit
7. Veertee, Teet Johan

Õnnistab: Praost teol. lic. Richard Koolmeister

Koorilaul: Eskilstuna Eesti Segakoor.

Orelil: Kustav Järvlepp